

rettere end, at hvis det virkelig skulde vise sig — hvad jeg ikke tror —, at man kan gaa til Brande, uden at man gaar helt op, saa bør man ikke fra de Interessers Side, hvis Talsmand jeg er, lægge Hindringer i Vejen for, at andre Interesser kunne blive tilfredsstillede, for saa vidt de have Evnen og Betingelserne for at faa dem tilfredsstillede. For øvrigt er det min og vist ogsaa Tingets Mening, at det rette er, at disse Interesser tilfredsstilles, og at det sker paa en Gang. Men hvad enten Banen først føres til Brande eller paa en Gang føres op til Herning som en privat Bane, vil det dog ende med, at Staten en Gang maa komme til at drive disse Baner selv.

Maa jeg saa endelig med Hensyn til Udtrykket „Sahara“, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne bragte ind i Forhandlingen — saa vidt jeg forstod ham, var det fremkaldt ved en Ytring i Landstinget — gøre opmærksom paa, at skønt det er fattige Egne, der her er Tale om, er det ikke Egne, som ligne en Ørken, tværtimod have de paa sine Steder ret store Udviklingsmuligheder. Som det vil ses af enhver Statistik, er Folkemængden i mange Landsogne i Landets bedre Egne stagnerende, undertiden tilbagegaaende, men i disse Egne er Tilvæksten saa stærk, at den endog i Procenttal holder Skridt med flere af vore stærkt stigende Byer. I Landbrugets Udvikling er der sket en væsentlig Fremgang i de sidste 20—30 Aar. Der er Masser af Ejendomme — man kan ikke sige Gaarde, for ofte have de ikke Hartkorn til at være Gaarde, skønt de have ret betydelige Arealer —, som i de sidste 20—30 Aar ere blevne delte i 2—3 undertiden flere Parceller, som vise sig at give det dobbelte, tredobbelte, undertiden firdobbelte Udbytte af det, som den samlede Ejendom gav for 20—30 Aar siden. Det er jo et stærkt Vidnesbyrd om Udviklingens Styrke i de Egne. Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at derom er ogsaa Herning By et Vidnesbyrd, idet den med Hensyn til Indbyggerantal vel rangerer over Halvdelen af Købstæderne, netop paa Grund af det omliggende Lands Udvikling, og det er ikke en Udvikling i Spring eller paa usundt Grundlag, men en Stigning i Folketal, hvortil svarer en stærk Udvikling af Landbruget. Dertil kommer, som det blev nævnt af et andet æret Medlem, at der er store Tørvelejer, som ved denne Bane ville faa Betydning ikke alene for disse Egne, men for de Egne, den vil komme til at gaa igennem, idet den vil

føre Brændselmateriale fra Sted til Sted, ikke at tale om, at der er ret store Skove, som i Løbet af en Menneskealder ville faa — ja til Dels allerede have faaet — stor Betydning. Det er jo saaledes, at paa Høgilsgaard frembringes der ikke lidt Kul og Tjære og andet Materiale, hvorved mange Mennesker ernære sig. Jeg har ikke udtalt andet, end hvad der tidligere er fremkommet, men det vilde jo se underligt ud, om jeg som Repræsentant for Herningkredsen ikke lod min Røst høre her.

Jeg vil gerne rette en Henvendelse til den højtærede Minister angaaende Forhold vedrørende Herning, skønt min Henvendelse ikke specielt vedrører dette Lovforslag. Ved Bygningen af Banen fra Holstebro til Herning har der været meget Tale om Indkørselen til Herning Syd fra. Der er ogsaa indkommet et Andragende om at bibeholde Vejen saaledes, at man kunde blive ved at færdes der, men efter hvad der er meddelt mig i Dag, er dette Andragende afslaaet. Jeg har samtidig faaet at vide, og det vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der vistnok vil fremkomme et Andragende om at faa en Tunnel paa dette Sted. Der skal være en Tunnel for Fodgængere alligevel, og jeg har hørt sige, at Afslaget for en væsentlig Del skyldes, at Vandstandsforholdene vare saaledes, at man ikke kunde gaa under Banen. Det er dog nu godtgjort ved ny Nivelleringsundersøgelser, at det godt kan lade sig gøre. Den højtærede Minister kan naturligvis ikke svare paa det her, maaske jeg senere kan aføske ham et Svar. Jeg tror, at hele det store Opland, der ligger Syd for Vejen, ellers vil komme til at blive afskaaret paa en saadan Maade fra dets naturlige Forbindelse med Herning, at det vil være ret urimeligt, og at de derfor have Krav paa at blive hørte. Der gaar mellem Folk Rygter, hvis Sandhed jeg dog ikke kan bevise, om, at det er mindre heldige Grunde, der have bevirket, at man ikke har kunnet imødekomme disse Ønsker. Jeg henstiller i ethvert Tilfælde, at man bevarer Overkørslen saaledes, at den kan være fri, naar Togene ikke rangere. Disse Bemærkninger har jeg anset det for min Pligt at gøre, og jeg skal slutte med at anbefale det foreliggende Forslag til Fremme i denne Sal og endnu videre.

Laust Jensen: Det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) mente, at Pointet i min Stilling kunde gengives med de Ord, at saa længe jeg ikke kunde faa, hvad jeg satte Pris paa med Hensyn til